

Cătălin-Gabriel BUTOI-PUȚ

FENOMENUL CĂLIN GEORGESCU

Autor: Cătălin-Gabriel Butoi-Puț

© 2025 pentru prezenta ediție: Editura Neverland

Această carte este protejată prin copyright și nu poate fi reprodusă, parțial sau integral, fără permisiunea scrisă a deținătorului drepturilor de autor.

Editura Neverland este membră a **Grupului Editorial Universul Juridic**.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BUTOI-PUȚ, CĂTĂLIN-GABRIEL

Fenomenul Călin Georgescu / Cătălin-Gabriel Butoi-Puț. –

București : Neverland, 2025

ISBN 978-630-307-125-1

316

Referenți științifici:

Prof. univ. dr. Tudorel Butoi, Universitatea Spiru Haret, București

Lect. univ. dr. George Coca, Universitatea Spiru Haret, București

Redactor: Elena Onea
Tehnoredactor: Mător-Ovidiu Căpriceru

Redacție:
tel.: 0732.320.664
e-mail: editura@neverland.ro
www.neverland.ro

 [Editura.Neverland](https://www.facebook.com/Editura.Neverland)

Librăria UJmag:
tel.: 0733.673.555; 021.312.22.21
e-mail: comenzi@ujmag.ro
www.ujmag.ro

 [UJmag.ro](https://www.facebook.com/UJmag.ro)

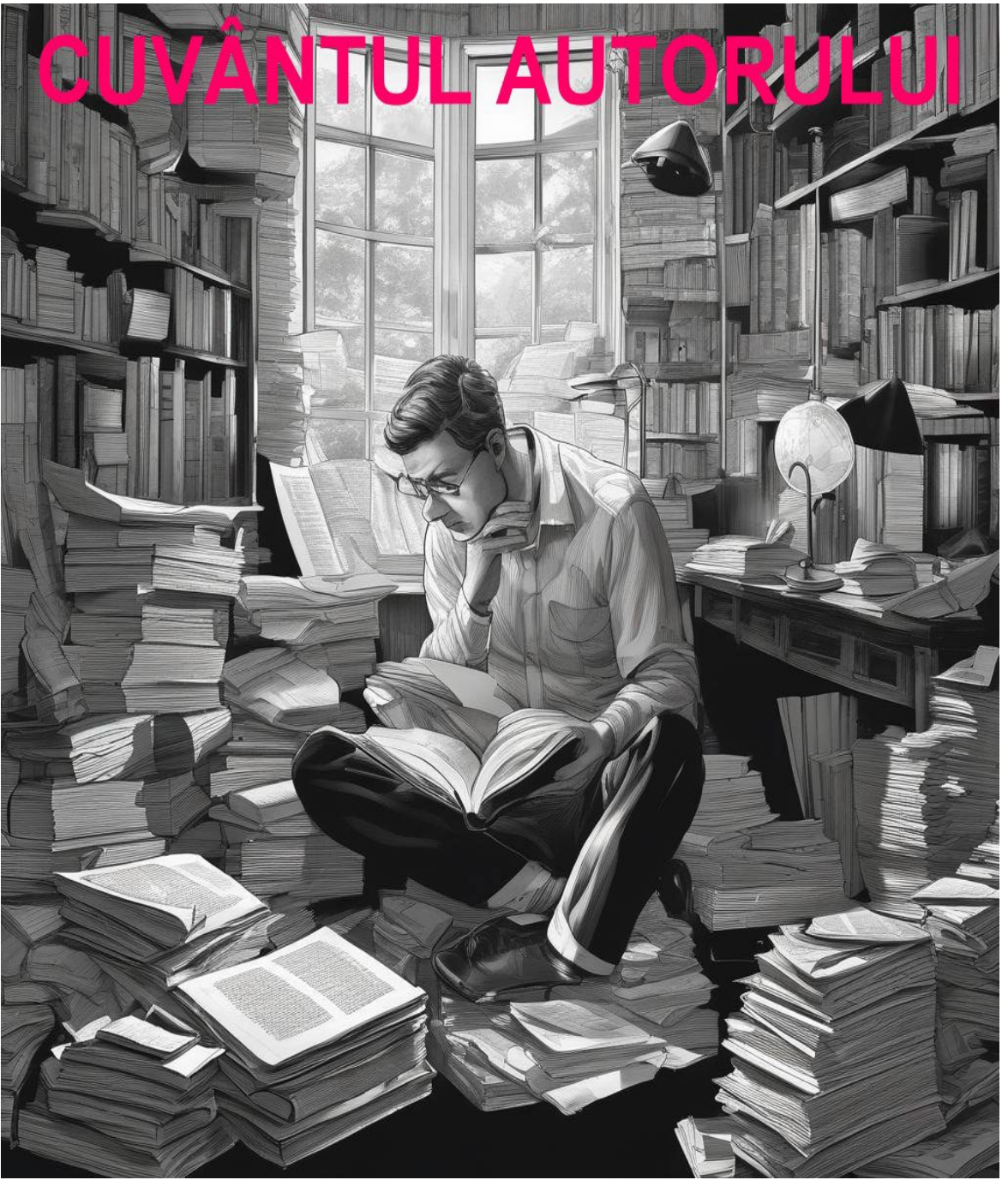
Nicușor Dan¹: „Trebuie să recunoaștem că, Călin Georgescu este un fenomen social. Și cum înțeleg eu acest fenomen social? El vine pe o uriașă neîncredere a oamenilor în politică și administrație în România. Vine pe un mare sentiment de frustrare, pe constatarea unei distanțe mai mari, și mai mari, amplificate în ultimul an cu toate alegerile care au fost mutate după bunul plac al partidelor de la guvernare. E o distanță foarte mare între politicieni și problemele oamenilor. Și a fost omul care, cu o tehnologie foarte avansată, a reușit să se impună ca alternativă. Adică, mulți oameni, să le spunem la limita disperării au spus: vrem să votăm cu oricine, numai cu cei care au fost până acum nu, și el a reușit să se profileze ca acea alternativă, vorbind foarte bine de problemele pe care oamenii le au, vorbind de corupție, vorbind de sărăcie, vorbind de foarte multe lucruri”.

1

Sursa:

<https://www.europafm.ro/nicursor-dan-reactie-audiere-calin-georgescu-lamureasca-anularea-alegerilor-parchet-acuzatii> (min. 18:38)

CUVÂNTUL AUTORULUI

Cartea de față nu este o biografie clasică și nici un pamflet politic. Este o încercare de a privi cu luciditate și obiectivitate un fenomen social și psihologic care a prins contur în România ultimilor ani – ceea ce am numit „Fenomenul Călin Georgescu”.

De altfel, cartea pe care o veți citi nu este o cronică politică și nici o pledoarie pro sau contra unei personalități. Este mai degrabă o incursiune într-un fenomen colectiv care s-a conturat treptat, aproape imperceptibil la început, dar care a ajuns să capteze atenția unei părți importante a opiniei publice: „Fenomenul Călin Georgescu”.

De ce am simțit nevoia să scriu această carte? Pentru că am înțeles că, dincolo de persoana în sine, există o poveste mai amplă, care vorbește despre noi toți – despre frământările societății românești, despre mecanismele psihologice care fac ca un mesaj să prindă rădăcini, despre modul în care oamenii își caută repere și lideri în vremuri de incertitudine.

Am pornit de la convingerea că, înainte de a analiza fenomenul în sine, este necesar să înțelegem omul. Cine este Călin Georgescu? Ce traseu personal și profesional are? Ce discurs public și ce tip de mesaj transmite? Numai după această prezentare putem pătrunde într-o analiză mai profundă: de ce anumite idei prind rădăcini, de ce oameni aparent foarte diferiți ajung să se regăsească într-un discurs și cum se naște, aproape organic, un fenomen colectiv.

Interesul meu nu este de a judeca, de a eticheta sau de a condamna. Interesul meu este de a înțelege. Pentru că un fenomen de masă, indiferent de numele în jurul căruia se coagulează, ne vorbește mai mult despre societatea care îl produce decât despre individul care îl întruchipează.

Înainte de a analiza fenomenul, am ales să prezint omul Călin Georgescu: parcursul său personal și profesional, modul în care s-a construit imaginea publică, ideile și temele centrale ale discursului său. Nu pentru a judeca, ci pentru a înțelege.

Aici intervine psihologia: nevoia oamenilor de siguranță, dorința de a proiecta într-o figură publică speranțele și frustrările acumulate, mecanismele de adeziune și respingere, iluzia liderului „Salvator”.

Am pășit cu timiditate pe terenul psihologiei și al sociologiei. Am privit fenomenul ca pe o oglindă a societății românești, cu toate vulnerabilitățile și așteptările ei, am încercat să explic mecanisme precum idealizarea liderului

„Salvator”, nevoia de apartenență, puterea comunităților virtuale, dar și fragilitatea dintre speranță și deziluzie.

Am comparat acest fenomen cu altele similare, din istoria noastră și din alte țări, pentru a arăta că nu este o excepție, ci o expresie a unor dinamici universale.

„Fenomenul Călin Georgescu” este, în fond, un pretext pentru a privi mai atent România de azi. O oglindă care ne arată tensiunile dintre trecut și viitor, dintre dezamăgire și speranță, dintre nevoia de stabilitate și setea de schimbare.

Această carte nu este scrisă nici cu un entuziasm orb, nici cu un scepticism acid. Este scrisă cu luciditate și curiozitate. Nu mă interesează să emit verdicte morale sau politice, ci să propun o înțelegere mai profundă. Cred că numai atunci când reușim să înțelegem de ce un om devine purtătorul unor proiecții colective, putem începe să ne înțelegem pe noi înșine – ca indivizi și ca societate.

„Fenomenul Călin Georgescu” este, în realitate, o poveste despre România. Despre felul în care frustrările sociale caută o supapă, despre cum nemulțumirile prind voce printr-un discurs simplu și ferm, despre cum rețelele sociale transformă ideile în torente de emoții colective. Este și o poveste despre fragilitatea democrației, despre puterea simbolurilor și despre eterna căutare a liderului providențial.

Dacă există un mesaj central al acestei cărți, el este următorul: să privim dincolo de aparențe. Dincolo de persoană, dincolo de nume, dincolo de circumstanțele imediate. Să privim fenomenul ca pe o lecție despre noi înșine, despre puterea de influență a psihologiei de masă și despre responsabilitatea pe care o avem fiecare atunci când alegem să urmăm, să respingem sau să amplificăm un mesaj.

Această carte nu-și propune să dea verdicte, ci să ridice întrebări. Nu își propune să idolatrizeze sau să critice, ci să clarifice. Pentru că doar prin înțelegere putem găsi răspunsuri, iar prin răspunsuri putem să ne apropiem mai mult de adevărata maturitate civică și socială.

„Fenomenul Călin Georgescu” nu este doar despre un om, ci despre ceea ce vedem noi în el. Despre cum alegem să privim lumea, despre ce ne dorim de la liderii noștri și despre felul în care, uneori fără să ne dăm seama, devenim parte dintr-o poveste mai mare decât noi. Și poate că tocmai acest lucru face ca analiza lui să fie necesară: pentru că ne ajută să ne descifrăm propriile speranțe, frici și contradicții.

Cartea este și despre modul în care o societate își proiectează neliniștile și aspirațiile într-o figură publică. Din acest motiv, analiza lui devine necesară,

pentru că ne ajută să înțelegem mai bine prezentul și posibilele evoluții viitoare ale societății noastre.

În societățile contemporane, această tendință de a atribui anumite calități, idealuri sau temeri unei figuri publice reflectă dorința colectivă de a găsi puncte de referință, speranțe sau temeri elucidate și reprezentate într-un mod concret.

Analiza acestui fenomen devine necesară pentru a înțelege mecanismele complexe ale formării opiniei publice, ale identitarismului și ale valorilor dominante. În plus, ea ne ajută să investigăm modul în care aceste proiecții influențează deciziile politice, sociale și culturale, precum și modul în care acestea pot deveni fie motorul schimbării, fie sursă de confuzie sau manipulare.

Lucrarea de față se constituie astfel ca o invitație la reflecție și dialog, pentru că înțelegerea situației actuale și a dinamicii în care un anumit lider sau personalitate capătă semnificație socială ne permite să ne poziționăm mai clar față de propriile iluzii, așteptări sau temeri legate de viitor. În același timp, această reflecție nu trebuie să fie doar un exercițiu pasiv, ci o oportunitate pentru societate de a-și reafirma valorile și de a-și reconfigura direcțiile, navigând între proiectări idealizate și realitățile concrete.

Niciun fenomen nu este definitiv, iar niciun lider nu este etern. În cele din urmă, evoluția unui popor depinde de capacitatea sa de a se autoanaliza, de a-și înțelege propriile proiecții și iluzii.

Doar astfel se poate construi o societate conștientă, capabilă să-și redefinească drumul, să îndrăznească să pună întrebări și să caute răspunsuri adevărate despre sine și despre viitorul său.